Parlament Europejski
2019-2024

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2023)0455

Wybory europejskie w 2024 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2023 r. w sprawie wyborów europejskich w 2024 r. (2023/2016(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 10 i 14 oraz art. 17 ust. 7,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 20 i 22,

– uwzględniając dyrektywę Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającą szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami[1],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych Parlamentu z 28 kwietnia 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego zmiany Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie usprawnienia organizacji wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.[2],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/673 z dnia 3 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych[3],

---

1 Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34.
2 Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 109.
3 Dz.U. L 114 I z 4.5.2018, s. 1.

– uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2018/994 z dnia 13 lipca 2018 r. zmieniającą Akt dotyczący wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r.[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie oceny wyborów europejskich[2],

– uwzględniając komunikat Komisji z 3 grudnia 2020 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz demokracji (COM(2020)0790),

– uwzględniając stanowisko Parlamentu z dnia 3 maja 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady (76/787/EWWiS, EWG, Euratom) oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji[3],

– uwzględniając poprawki do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych[4], przyjęte przez Parlament Europejski 15 września 2022 r.;

– uwzględniając poprawki do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej[5], przyjęte przez Parlament Europejski 2 lutego 2023 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2023 r. w sprawie parlamentaryzmu, obywatelstwa europejskiego i demokracji[6],

– uwzględniając decyzję Rady Europejskiej (UE) 2023/2061 z dnia 22 września 2023 r. w sprawie ustanowienia składu Parlamentu Europejskiego[7],

– uwzględniając art. 54 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0332/2023),

---

1 Dz.U. L 178 z 16.7.2018, s. 1.
2 Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 98.
3 Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 171.
4 Dz.U. C 125 z 5.4.2023, s. 485.
5 Dz.U. C 267 z 28.7.2023, s. 36.
6 Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0330.
7 Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 114.

A. mając na uwadze, że w wyborach europejskich w 2019 r. odnotowano najwyższą frekwencję spośród wszystkich wyborów do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w ciągu ostatnich 20 lat, wynoszącą 50,66 % (wzrost o osiem punktów procentowych w porównaniu z 2014 r.), co stanowi pozytywny sygnał wskazujący na to, że obywatele europejscy coraz bardziej interesują się tym, co dzieje się na szczeblu unijnym, i wierzą, że prawodawstwo UE wywiera wpływ na ich codzienne życie; mając na uwadze, że 19 państw członkowskich odnotowało wzrost frekwencji wyborczej na poziomie krajowym, przy czym znaczny wzrost w porównaniu z 2014 r. zaobserwowano w Polsce, Rumunii, Hiszpanii, Austrii, Niemczech, Słowacji i Czechach oraz na Węgrzech;

B. mając na uwadze, że decyzja Rady z 2018 r. zmieniająca Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich zawiera pewne usprawnienia, takie jak dodanie logo europejskich partii politycznych do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że muszą go jeszcze ratyfikować wszystkie państwa członkowskie; mając na uwadze, że w ramach reformy europejskiego prawa wyborczego przyjętej przez Parlament Europejski 3 maja 2022 r. przewidziano ważne usprawnienia, które rozwiązałyby kwestię obecnego rozdrobnienia na 27 różnych systemów wyborczych oraz unowocześniłyby i ujednoliciły przepisy wyborcze w całej UE;

C. mając na uwadze, że system czołowych kandydatów mógłby ożywić europejską debatę publiczną i umocnić europejskie partie polityczne;

D. mając na uwadze, że wybory europejskie w 2019 r. nie zakończyły się wyborem przewodniczącego lub przewodniczącej Komisji w ramach systemu głównych kandydatów; mając na uwadze, że brak reformy europejskiego prawa wyborczego stanowił dodatkową przeszkodę dla pomyślnego wdrożenia systemu czołowych kandydatów; mając na uwadze, że niewdrożenie systemu czołowych kandydatów rozczarowało wielu wyborców i zmniejszyło zaufanie do systemu; mając na uwadze, że takiego rozczarowania należy unikać podczas wyborów europejskich w 2024 r.; mając na uwadze, że wybór przewodniczącego lub przewodniczącej Komisji zależy od uzyskania poparcia większości posłów do Parlamentu Europejskiego;

E. mając na uwadze, że skuteczne wdrożenie systemu czołowych kandydatów oznacza, że Parlament powinien być w stanie wskazać wspólnego kandydata na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji przed wnioskiem Rady Europejskiej;

F. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nadal nie znalazły odpowiedniego rozwiązania problemu utrzymujących się barier i nie wdrożyły odpowiednich rozwiązań, które ułatwiają głosowanie obywatelom z niepełnosprawnościami, przez co nie mogą oni brać znaczącego udziału ani zapewnić reprezentacji tej grupy w procesach demokratycznych;

G. mając na uwadze, że pełne korzystanie z praw wyborczych przyznanych na mocy Traktatów przemieszczającym się obywatelom w wyborach do Parlamentu Europejskiego jest nadal utrudnione przez nieuzasadnione bariery dla demokratycznego uczestnictwa, w tym brak wiedzy na temat warunków i obowiązujących zasad; mając na uwadze, że Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący niektórych ze wspomnianych problemów;

H. mając na uwadze, że kampanie polityczne przed wyborami europejskimi prowadzone w państwach członkowskich zbyt często są niewystarczająco „europejskie” i raczej zdominowane przez dyskusje polityczne o czysto krajowym, regionalnym i lokalnym charakterze; mając na uwadze, że partie polityczne i kandydaci mają obowiązek odpowiedniego informowania obywateli o wyzwaniach politycznych na szczeblu UE;

Umocnienie demokracji europejskiej w wyborach w 2024 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje wyższą frekwencję w wyborach europejskich w 2019 r. i dąży do dalszego zwiększenia frekwencji w wyborach europejskich w 2024 r.; podkreśla znaczenie zwiększenia udziału w wyborach; zauważa, że konieczne są dalsze wysiłki w celu zwiększenia frekwencji wśród przemieszczających się obywateli; ubolewa nad brakiem postępów w Radzie na drodze do przyjęcia nowego europejskiego prawa wyborczego przyjętego przez Parlament Europejski 3 maja 2022 r.; domaga się szybkiego zatwierdzenia tych przepisów przez Radę; oczekuje, że Rada osiągnie kompromis i zgodzi się w całości z wnioskiem Parlamentu;

2. podkreśla ważną rolę europejskich partii i wszystkich zainteresowanych podmiotów społecznych w przyczynianiu się do debaty na temat europejskiej polityki publicznej oraz w kształtowaniu europejskiej świadomości politycznej; ubolewa jednak, że ograniczenia wynikające z obecnych unijnych i krajowych ram regulacyjnych uniemożliwiają europejskim partiom politycznym pełne uczestnictwo w europejskich kampaniach wyborczych; zachęca europejskie partie polityczne do prowadzenia własnych kampanii wyborczych do Parlamentu Europejskiego; wzywa krajowe i europejskie partie polityczne, a także, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie, do:

   – prowadzenia europejskiej kampanii wyborczej zgodnie z wartościami Unii;

   – przestrzegania standardów demokratycznych i wewnętrznych zasad demokracji partyjnej w celu zapewnienia, aby na przykład nominowanie kandydatów odbywało się w sposób demokratyczny, co dotyczy także czołowych kandydatów na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji Europejskiej;

– sporządzania programów wyborczych z odpowiednim wyprzedzeniem przed wyborami;

– zwiększenia widoczności europejskich partii politycznych – w tym ich nazw lub logo – w debatach publicznych i kampaniach medialnych;

– konsekwentnego wskazywania swoich europejskich odpowiedników w komunikacji publicznej;

– wspierania umieszczania nazwy lub logo europejskich partii politycznych w widoczny sposób na kartach do głosowania i w materiałach wyborczych;

– zwiększania świadomości na temat nowo opracowanych przepisów dotyczących europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych przed ich formalnym wejściem w życie;

– osiągnięcia porozumienia co do sposobu postępowania po wyborach, w tym w odniesieniu do negocjacji w sprawie przewodniczących instytucji unijnych;

3. wspiera plan działania dotyczący kampanii europejskiej („E-CAP”) opracowany przez Urząd ds. Partii Politycznych i Fundacji Politycznych (APPF), w szczególności w odniesieniu do widoczności czołowych kandydatów i europejskich partii politycznych; podkreśla znaczenie działań APPF w zakresie informowania obywateli;

4. ubolewa nad tym, że system czołowych kandydatów na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji Europejskiej nie został wdrożony w wyborach europejskich w 2019 r.; ubolewa ponadto nad brakiem postępów w tej kwestii od 2019 r. ze strony Rady Europejskiej i Komisji Europejskiej, które zobowiązały się do ulepszenia europejskiej demokracji; uważa, że powinien istnieć jasny i wiarygodny związek między wyborem dokonanym przez głosujących i wyborem na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji; wzywa europejskie partie polityczne, krajowe partie polityczne i rządy krajowe do współpracy, aby zapewnić taki rezultat podczas następnych wyborów; zauważa, że wybór na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji zależy od uzyskania poparcia większości posłów do Parlamentu Europejskiego, tak aby wyniki wyborów zostały w nim w pełni uwzględnione, zgodnie z Traktatem z Lizbony;

5. wzywa Radę Europejską do zagwarantowania obywatelom europejskim pewności co do systemu czołowych kandydatów oraz do zaprzestania zawierania umów za zamkniętymi drzwiami; wzywa Radę Europejską do rozpoczęcia konsultacji w tym celu z dużym wyprzedzeniem w celu wdrożenia systemu czołowego kandydata z uwzględnieniem wyników wyborów europejskich;

6. oczekuje, że wszystkie europejskie partie polityczne wyznaczą swoich kandydatów na stanowisko przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji w odpowiednim czasie, co najmniej 12 tygodni przed dniem wyborów;

7. wzywa do zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem a Radą Europejską w sprawie systemu czołowych kandydatów na podstawie art. 17 ust. 7 TUE; zwraca się do przewodniczącej Parlamentu Europejskiego o natychmiastowe rozpoczęcie prac przygotowawczych do zawarcia takiego porozumienia; uważa, że czołowi kandydaci oraz przewodniczący europejskich partii politycznych i ich odpowiednich grup parlamentarnych powinny przystąpić do negocjacji od razu po wyborach europejskich w 2024 r., aby uzgodnić w imieniu Parlamentu Europejskiego wspólnego kandydata lub kandydatkę na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji zanim Rada Europejska przedstawi swoją propozycję;

8. uważa, że czołowy kandydat lub kandydatka europejskiej partii politycznej, która uzyskała największą część mandatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego, musi w pierwszej kolejności prowadzić negocjacje mające na celu wyłonienie wspólnego kandydata lub kandydatki największą większością głosów, a następnie, w razie potrzeby, pozostałych czołowych kandydatów, proporcjonalnie do liczby miejsc uzyskanych przez poszczególne europejskie partie polityczne; proponuje, aby przewodnicząca Parlamentu Europejskiego była w razie potrzeby gotowa do kierowania tym procesem;

9. podkreśla, że do prerogatyw przewodniczącej Parlamentu Europejskiego należeć będzie przekazanie Radzie Europejskiej nazwiska wspólnego kandydata lub kandydatki Parlamentu na stanowisko przewodniczącego lub przewodniczącej Komisji Europejskiej;

10. zaleca, aby w przypadku braku wspólnego kandydata lub kandydatki Parlamentu Europejskiego na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji przewodniczący Rady Europejskiej podjął konsultacje z przewodniczącą Parlamentu Europejskiego, czołowymi kandydatami, przewodniczącymi europejskich partii politycznych i ich odpowiednich grup parlamentarnych, zanim Rada Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu własną propozycję;

11. uważa w związku z tym, że Rada Europejska powinna poczekać z propozycją kandydatka lub kandydatki na przewodniczącego lub przewodniczącą Komisji Europejskiej, aby Parlament Europejski przedstawił wspólnego kandydata lub kandydatki, zgodnie z odpowiednimi konsultacjami, o których mowa w art. 17 ust. 7 TUE, oraz zgodnie z zasadą lojalnej współpracy;

12. przypomina o prerogatywie Parlamentu Europejskiego dotyczącej wyboru własnego przewodniczącego lub przewodniczącej;

13. oczekuje, że europejskie partie polityczne i ich grupy parlamentarne przyjmą „umowę legislacyjną” na czas kadencji 2024–2029; byłby to sposób na uzyskanie większości w Parlamencie przed mianowaniem Komisji, a także podstawa prac oraz gwarancja spójnych działań następczych po wyborach wobec wyborców; uważa, że kandydaci i kandydatki na członków Komisji Europejskiej powinni podpisać taką „umowę legislacyjną”, aby uzyskać poparcie większości Parlamentu; zauważa, że szerokie poparcie polityczne ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia takiej umowy;

14. jest przekonany, że ustanowienie wspólnego europejskiego dnia wyborów nadałoby im spójniejszy ogólnoeuropejski charakter;

15. przypomina o odpowiedzialności za nadzór polityczny powierzony Parlamentowi na mocy traktatów; podkreśla, że rozliczalność Komisji przed Parlamentem stanowi ważną zasadę wewnętrznej kontroli demokratycznej; przypomina, że przesłuchania kandydatów i kandydatek na komisarzy i do kolegium komisarzy stanowią kluczowy krok w kierunku dalszej demokratyzacji procesu decyzyjnego UE; dzięki temu Parlament odgrywa też większą rolę w ustalaniu programu działań na szczeblu UE;

Uczestnictwo obywatelskie i nadawanie praw wyborczych

16. uważa, że zasadnicze znaczenie ma zagwarantowanie wszystkim obywatelom Unii posiadającym prawo do głosowania i kandydowania w wyborach, w tym przemieszczającym się obywatelom Unii, obywatelom z niepełnosprawnościami i obywatelom w sytuacji bezdomności, możliwości korzystania z tego prawa;

17. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały dostępność wyborów za pomocą środków dostępu do informacji i dostępnych zasad głosowania – na przykład technologii, formatów i technik wspomagających, takich jak alfabet Braille’a, kody QR, duży druk, informacje głosowe oraz matryce dotykowe, informacje w języku łatwym do czytania i zrozumienia oraz informacje w języku migowym; uważa, że publiczne kampanie uświadamiające są kluczem do zwiększenia frekwencji; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszystkich starań w tym zakresie, także z udziałem organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

18. uważa, że dostęp do informacji o kampanii wyborczej jest warunkiem koniecznym zwiększenia udziału obywateli w wyborach; wzywa państwa członkowskie, by zachęcały media krajowe do relacjonowania wyborów w taki sposób, aby umożliwić obywatelom europejskim skorzystanie z prawa do głosowania i dostrzeżenie europejskiego wymiaru ich wyboru, także na obszarach wiejskich;

19. uważa, że instytucjonalna kampania informacyjna Parlamentu przyczynia się – we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego – do debaty na temat europejskiej polityki publicznej oraz do kształtowania europejskiej świadomości politycznej w odniesieniu do demokracji parlamentarnej, a także wspiera kampanię wyborczą wszystkich europejskich partii politycznych; z zadowoleniem przyjmuje skoordynowane wysiłki wszystkich instytucji UE w tym zakresie;

20. ponawia swój apel do państw członkowskich o umożliwienie wszystkim obywatelom Unii mieszkającym lub pracującym w państwie trzecim przyznania prawa do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego; zwraca się do państw członkowskich o współpracę z Parlamentem Europejskim i Europejską Służbą Działań Zewnętrznych w celu informowania obywateli Unii w państwach trzecich o wyborach europejskich i ułatwiania im udziału w tych wyborach; wzywa wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, aby zachęcał ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich do wymiany najlepszych praktyk w zakresie kampanii informacyjnych oraz do wprowadzenia ułatwień dotyczących głosowania z zagranicy, w tym do utworzenia dostępnych lokali wyborczych poza UE oraz korzystania z głosowania korespondencyjnego lub innych form głosowania zdalnego;

21. ubolewa, że brak postępów w Radzie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez przemieszczających się obywateli Unii uniemożliwi wejście w życie innowacji zaproponowanych przez Komisję i Parlament w odpowiednim czasie przed wyborami w 2024 r.;

22. zachęca do wprowadzenia głosowania korespondencyjnego, aby niemożność udania się do lokali wyborczych w dniu wyborów nie uniemożliwiała obywatelom Unii korzystania z przysługującego im prawa do głosowania; opowiada się ponadto za wprowadzeniem dodatkowych narzędzi ułatwiających głosowanie, takich jak wcześniejsze głosowanie fizyczne i głosowanie przez pełnomocnika, a także głosowanie elektroniczne i głosowanie przez internet;

23. uważa równouprawnienie płci za kluczowy element służący poprawie reprezentacji w wyborach; z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kierunku zrównoważonego pod względem płci Parlamentu po wyborach europejskich w 2019 r., ale podkreśla istniejące różnice między państwami członkowskimi pod względem poziomu reprezentacji kobiet; zachęca w związku z tym do wdrożenia przepisów przyjętych przez Parlament 3 maja 2022 r. w sprawie nowego europejskiego prawa wyborczego;

24. uważa, że państwa członkowskie powinny rozważyć dostosowanie i obniżenie wieku uprawniającego do głosowania i minimalnego wieku kandydowania w wyborach, jak wskazano we wniosku dotyczącym prawa wyborczego i konkluzjach Konferencji w sprawie przyszłości Europy;

Odporność instytucjonalna

25. uważa, że dezinformacja i ingerencja zagraniczna stanowią poważny atak na integralność procesu wyborczego i na demokrację europejską; podkreśla, że platformy cyfrowe odgrywają kluczową rolę w walce z dezinformacją;

26. uznaje wysiłki instytucji UE na rzecz zwalczania dezinformacji i ingerencji zagranicznej, takie jak kodeks postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji z 2022 r. i system wczesnego ostrzegania; podkreśla jednak potrzebę solidniejszych zabezpieczeń i środków zapobiegających dezinformacji oraz wewnętrznej i zewnętrznej ingerencji w proces wyborczy; zobowiązuje się do zwiększenia wysiłków w celu zwalczania prób ingerencji z zagranicy w Parlamencie Europejskim;

27. wskazuje na trwające negocjacje międzyinstytucjonalne w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych; wzywa Komisję i Radę do kontynuowania negocjacji międzyinstytucjonalnych w duchu szczerej współpracy; cieszy się z powodu osiągnięcia przez współprawodawców porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej; z zadowoleniem przyjmuje wykonalność niektórych przepisów, takich jak przepisy dotyczące niedyskryminacji, przed wyborami w 2024 r.; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia pozostałych przepisów rozporządzenia po ich wejściu w życie;

28. przypomina, że Parlament przyjął rezolucję, a obecnie pracuje nad wnioskami dotyczącymi zmian do Traktatów, między innymi w celu umocnienia legitymacji demokratycznej UE oraz zapewnienia odpowiednich działań następczych w związku z wnioskami przyjętymi przez Konferencję w sprawie przyszłości Europy; zauważa, że wybory w 2024 r. stanowią wyjątkową okazję do rozpoczęcia ogólnounijnej debaty na temat reformy Unii w oparciu o propozycje reformy Traktatów przedstawione przez Parlament; wzywa Radę Europejską do szybkiego przyjęcia stanowiska w sprawie zwołania konwentu po przyjęciu wniosków przez Parlament; ponownie wyraża poparcie dla reformy Traktatów w tym kontekście;

29. wzywa do reformy Traktatów i wzywa Radę, a także Radę Europejską, do podjęcia działań w sprawie wniosku dotyczącego

uruchomienia art. 48 TUE w celu zwołania konwentu mającego na celu również reformę europejskich procesów wyborczych;

30. podkreśla, że należy zwiększyć zaufanie wyborców do procesów wyborczych przez zagwarantowanie, iż wszystkie wybory będą wolne i uczciwe; zauważa w związku z tym, że w dniach 6–9 listopada 2023 r. OBWE przeprowadziła misję oceny potrzeb w czterech państwach członkowskich, aby zbadać przygotowania do misji obserwacji wyborów europejskich; proponuje prezydencji Rady, by zachęciła państwa członkowskie do zaproszenia OBWE do obserwacji wyborów europejskich oraz do pełnego wykorzystania tej możliwości;

31. zwraca się do Komisji Spraw Konstytucyjnych o zbadanie, czy niektóre przepisy i zalecenia zawarte w tej rezolucji można by włączyć do Regulaminu Parlamentu;

°

° °

32. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.